

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE posudek vedoucího práce

Práci předložil(a) student(ka): Bc. Jan Kašpar

Název práce: Dopad projektu EHMK Plzeň 2015 na podobu veřejného prostoru města Plzeň

Oponoval (*u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě*):

1. **CÍL PRÁCE** byl naplněn.
2. **OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ** nemám výhrady.
3. **FORMÁLNÍ ÚPRAVA** nemám výhrady.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Prvně je třeba předeslat, že diplomant po celou dobu psaní textu pečlivě pracoval a účastnil se konzultací, přičemž byl (mnou) nucen podstatně/kompletně proměnit původně navrhované nepřilíživé a příliš fragmentární teoretické zakotvení práce.

Text je v první části koncipován jako solidní kompilace sociálně-filosofických teorií městského prostoru (nahlížených ze sociologizujícího, urbanistického a humánně-geografického hlediska). Přičemž jistým mínusem zde je, že autor používá sice relevantní, ale pouze buď české, nebo anglické texty (např. R. Descartes je tak poněkud obskurně – a v podstatě pro celek práce nadbytečně, viz s. 7 - citován z anglického překladu; stejně jako M. Heidegger; objevuje se také nesprávné psaní cizích jmen - jedná se např. o Michela nikoliv „Michalea“ de Certeau, viz s. 6). Celkově však na mne první kapitoly teoretické části působí uceleným a přesvědčivým dojmem (s výjimkou několika, dle mého soudu, pro celek práce nepodstatných míst), kdy vedle představení různých koncepcí je znát autorův odstup a snaha z presentované množiny nalézt užitečné teoretické nástroje pro vlastní analýzu.

Diplomant se dále konkrétněji zaměřuje na otázku teorie identity míst, přičemž jako klíčovou pro jeho práci vybírá koncepci E. Relpha. Následující kapitola je věnována historickému vývoji veřejného prostoru, který podle autora vyznačuje jisté základní invarianty veřejného prostoru jako je „náměstí“ (přičemž je minimálně velmi diskutabilní zda lze považovat antickou polis s jejími specifickými „sémantickými“ funkcemi posvátných/společných/soukromých míst – kdy při letmém pohledu do historie je zjevné že Sparta přikládala jiné obsahy těmto „funkcím“ prostoru než Athény - za předobraz postmoderních metroplexů). Jako zbytečné se mi zde jeví citace Giddensovy učebnice (s. 17), která by mohla být nahrazena odkazem na relevantnější studii.

Oceňuji však diplomantovu podle mého soudu povedenou snahu udržet jistou jednotu argumentace, kdy představené koncepty nepůsobí (až na několik výjimek) samoúčelně, ale diplomant se je snaží vztáhnout na konkrétní příklady z Plzně. To je podle mého jeden z hlavních přínosů práce: kdy se nejedná o nějaký lokální nacionalismus – příkladná je zde autorova snaha teorie nenechat pouze

na místě nutné ozdoby, ale projednáváné promyšlet v lokálním historicko-architektonickém kontextu plzeňského veřejného prostoru.

Jako další vada na kráse se mi jeví jistá nedotaženost v tom smyslu, že s příchodem empirické části (která je – nakolik to mohu posoudit solidní a působí přesvědčivě) toto křehké spojení mizí – jinými slovy autor neudělal krok k tomu aby propojil jak teoretickou, tak historicko-architektonickou a empirickou dimenzi do jednoho celku. Náznaky se objevují až v závěru, avšak spíše právě v náznacích než v komplexním závěru (který spíše shrnuje empirickou část).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

6. **NAVRHOVANÁ ZNÁMKA** Přes uvedené poznámky považuji práci za velmi zdařilou a navrhuji hodnocení výborně.

Datum:

Podpis: